

Visagino technologijos ir verslo profesinio mokymo centras - moderni, nuolat atsinaujinanti profesinio mokymo ir švietimo institucija, išleidusi ne vieną mokinių laidą. Sėkminga centro absolventų karjera griauja vis dar tebegyvuojančius mitus apie profesines mokyklas. Absolventų sėkmės istorijos turėtų motyvuoti jaunas žmones sekti jų pavyzdžiu ir rinktis profesinį mokymą.

*ALEKSANDRA
METALNIKOVA
teatro ir kino aktorė*

Plačiau

„... be to aš
nebūčiau tu,
kas aš esu...“

Plačiau

„Mokiausi /.../ siuvėjos modeliuotojos specialybės, ruošdavome kolekcijas, jas demonstruodavome, važinėdavome į konkursus. Bet vis dažniau persmelkdavo nuojauta, kad tai tik mažas laiptelis į kažką įdomesnio...“
Art-dizaino studija teikė profesinės srities žinių bei įgūdžių ir ugdė scenos kultūrą...

(<http://www.15min.lt>)

Plačiau

Mokytojai “ten buvo fantastiški – ypač vienas žmogus, kuris mums originaliai dėstė rusų literatūrą.”

(<http://www.15min.lt>)

Plačiau

„Mokykla padėjo įgyti profesiją ir parodė kelią į tai, kas tu gali būti.“
Ši mokinė buvo viena iš iniciatyviausių, ėmėsi būti pirmąją Mokinių tarybą, organizavo renginius, vaidino ir dainavo. Tokia patirtis, nuostata, kad gali kam nors padėti, būti naudingas, savo veikla nušviesti kasdienybę, neleidžia likti nuošaly ir dabar.

Plačiau

Aleksandros Metalnikovos pavyzdys
griauna mitus apie profesinį mokymą.
Šių dienų visuomenėje tebegyvas mitas
apie profesinę mokyklą, kaip apie
neakademiniam jaunimui skirtą
mokymo įstaigą. Tačiau pirmiausia
profesinė mokykla ugdo žmogų, gebantį
tenkinti ne tik rinkos poreikius – čia
gali bręsti, atsiskleisti ir asmenybė.
Igyta profesija gali būti pradžia
ieškant savo gyvenimo kelio, pagrindas
kuriant ir tobulėjant.

Autoriai:
Rūta Pundytė
Marija Gasporovič

ALEKSANDRA METALNIKOVA

Baigusi pagrindinę mokyklą 1994m. įstojo į Visagino technologijų ir versko profesinio mokymo centrą mokytis siuvėjo-modeliuotojo profesijos.

1998 m. baigė VTVPMC ir įgijo siuvėjo-modeliuotojo kvalifikacinę kategoriją.

2004 m. baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademiją, Teatro ir kino fakultetą. Kurso vadovė – profesorė Dalia Tamulevičiūtė.

Nuo 2004 m. dirba Lietuvos rusų dramos teatre.

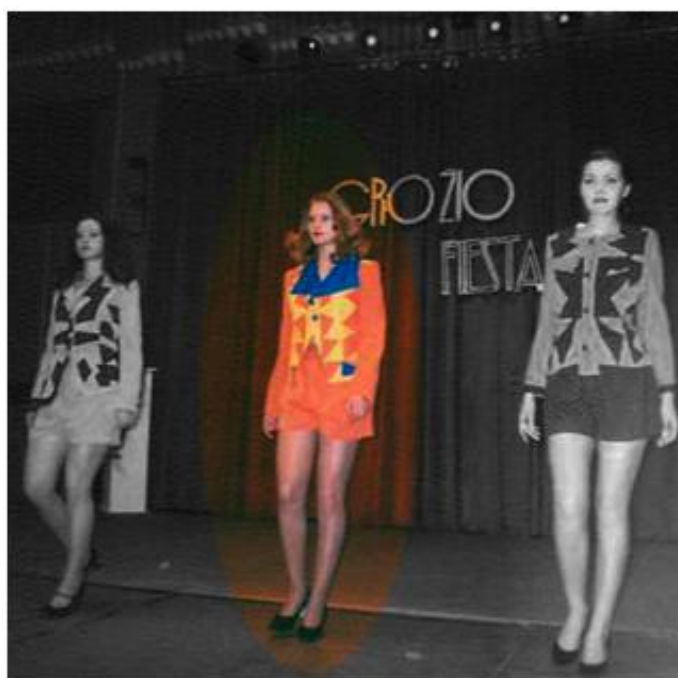
Rusų dramos teatro spektaklyje „Undinėlė” (rež. Jurij Ščiuckij)

Filme „Laiškai Sofijai” (rež. Robertas Mullanas)

SU ART-DIZAINO STUDIJA

Per pamokas ir praktinį mokymą įgytas dizaino, drabužių modeliavimo, siuvimo žinias bei įgūdžius Aleksandra gilino mokykloje veikusioje Art-dizaino studijoje. Mokytojos Nadeždos Ostrižnovos vadovaujamos šios studijos merginos kūrė ir siuvo drabužių kolekcijas, demonstravo įvairiuose mokyklos, miesto renginiuose, dalyvavo respublikiniuose konkursuose. Art-dizaino studija teikė profesinės srities žinių bei įgūdžių ir ugdė scenos kultūrą... ir vis labiau kreipė Aleksandros žvilgsnį į kitą- meno- sritį. Pasak mokytojos N. Ostrižnovos, jau tuomet Aleksandra išsiskyrė elegantiška laikysena, giliu, iškalbingu žvilgsniu ir grožio pojūčiu. Pasirodymai su Art-dizaino studija tapdavo mažais spektakliukais apie drabužio istoriją, jį vilkinčio žmogaus išgyvenimus bei patirtį ir susilaukdavo žiūrovų aploдимentų.

Nuotraukos iš mokyklos archyvų

Atgal

NUO TEATRO DIENOS IKI DIDŽIOSIOS SCENOS

Kalbėdama apie mokyklą, Aleksandra ypač šiltai mini sau artimą dalyką- rusų literatūrą ir ją mokiusį rusų kalbos ir literatūros mokytoją Vladimirą Juferovą: „jis buvo tas, kuris išgirdęs, kaip skaitau kūrinių ištraukas, pasakė, kad pagalvočiau apie aktorystę ir apie teatrą.” (<http://www.15min.lt>) Per rusų kalbos ir literatūros pamokas (1996-1997m.m) mokytojas organizavo literatūros pamokų ciklą, kurio akcentas buvo Teatro dienos skirtas renginys. Mokiniai inscenizavo keletą A.Čechovo novelių: „Storasis ir plonasis”, „Piktadarys”. Šiuose mokykliniuose spektakliuose Aleksandra ne tik galėjo pasipuošti pačios modeliuotu ir siūtu drabužiu- tai buvo galimybė „pasimatuoti” ir pačią teatro sceną.

Po studijų Lietuvos muzikos ir teatro akademijoje Aleksandra sukūrė nemažai įsimintinų vaidmenų teatre : Sonečka Marmeladova, (F. Dostojevskio „Nusikaltimas ir bausmė“, rež. D. Tamulevičiūtė), Rozina (P. A. Beaumarchais „Figaro – čia!“, rež. G. Trostianekij, Sankt Peterburgas), Jekaterina Ščerbackaja (Kiti) (L. Tolstojaus „Ana Karenina“, rež. E. Mitnickij, Kijevas), Kristina Brožek („Sveiki, emigrantai! (Squat)“, rež. M. Poliščiuk, Paryžius), Būgnų dama (N. Gogolio „Lošėjai“, rež. M. Byčkov, Voronežas), žmona („Alkis ir troškulys“, rež. S. Varnas), Raudonkepuraitė („Bėganti su vilkais“, rež. L. Adomaitienė), Sofija („Vargas dėl proto“, rež. J. Vaitkus) ir daug kitų.

Aleksandrą vaidinti dažnai kviečia ir kino režisieriai: Alina („Lietuviškas tranzitas“ televizijos serialas, rež. E. Kubilius, 2003 m. „Idea Feex“), Mergina („Kankiniai“, rež. N. Ju, 2003, Studija "PRO S"), Marija („Atsisveikinimas“, rež. T. Donela, Lietuva, Australija, 2009 m.), Nataša („Milosch na wybiegu“, rež. K.Lang, Lenkija 2009 m.), Bankininkė ("Mano našlės vyras", L.Gorovec, Rusija, Ukraina, Lietuva 2009), Natalja- „Kelias namo“ televizijos serialas, 44 serijos, Videometras, Lietuva 2010), Natali ("Laiškai Sofijai", rež. R.Mullan, Anglija, Lietuva 2012), Malgozata ("Pamiršk mane", 87 serijos, rež. R. Banionis, Lietuva 2013).

Taigi mokykloje pastebėtas, paskatintas talentas atsiskleidė teatre, todėl drąsiai galima teigti, kad mokykloje ugdomos ir brandinamos asmenybės, galinčios savo talentu žavėti visuomenę, skleisti gėrį ir grožį.

Nuotraukos iš asmeninio A. Metalnokovos archyvo

Atgal

NE TIK VAIDYBA...

Po tylios, kuklios, trapios Aleksandros išore slypinti tvirta valia, organizaciniai sugebėjimai, tolerancija atsiskleidė popamokinėje veikloje. Kaip tvirtina direktoriaus pavaduotoja ugdymui Laimutė Ratkevičienė, ši mokinė buvo viena iš iniciatyviausių, ėmėsi burti pirmąją Mokinių tarybą, organizavo renginius, vaidino ir dainavo. Tokia patirtis, nuostata, kad gali kam nors padėti, būti naudingas, savo veikla nušviesti kasdienybę, neleidžia likti nuošaly ir dabar - greta pagrindinio darbo Rusų dramos teatre Aleksandrą galima pamatyti įvairiuose projektuose, koncertuose, akcijose. Dramos teatro aktorė ryškiai sužibėjo televizijos projekte „X faktorius“ (III vieta), dalyvavo tarptautiniuose teatro projektuose: bendrame spektaklyje su italų teatro studentais „Eglė žalčių karalienė“ 2003m., Baltijos šalių bendrame projekte Rygoje "Rusų juokas", choreografiniuose spektakliuose Maskvoje „Atminties laiškas“, „Bomžų bliuzas“ (rež. choreografas O. Nikolajev, 2007, 2008).

Nuotraukos iš asmenio A. Metalnikovos archyvo

[Atgal](#)